

Fjärde internationella skidkongressen

Av GÖSTA FROHM

Den första internationella kongressen för skidundervisning anordnades i Züri i januari 1951, den andra i Davos i mars 1953 och den tredje i Val d'Isère i mars 1955. Vid dessa fick utförsåkningen givetvis det största utrymmet på programmet, men både vid andra och tredje kongressen gjordes från nordiskt håll gällande att fjärde kongressen borde omfatta demonstration med nordiska instruktörer i längdloppning, backhoppning och turteknik samt de särskilda synpunkterna på undervisning av barn och ungdom men hävdade också att det var mycket önskvärt att den alpina utförsåkningen demonstrerades av alpina instruktörer för de samlade nordiska skidpedagogerna. Dessutom tyckte man att instruktionen i största möjliga utsträckning borde genomföras med kongressdeltagarna som elever. Behållningen blir större om man själv får prova på.

Med glädje och tillfredsställelse hälsades beslutet att den fjärde kongressen skulle förläggas till Norden.

Vi kommer med förtjusning till skidkongress i Norden men vi tar med oss paraply för säkerhets skull, sade den österrikiske skidpedagogen Kruckenhauser.

Fjärde internationella kongressen

anordnades av Skid- och Friluftsförbundet med stöd av Svenska Skidförbundet och i samarbete med Nordiska skidskolans råd (samarbetsorganet mellan nordiska skidskolor).

Hedersledamöter var H.K.H. Prins Bertil, M. P. Guillot, Frankrike, S. Kruckenhauser, Österrike, C. Rubi, Schweiz, Akseli Kaskela, Enzo Sivón, H. Roos, Th. Nordahl, Carl Chr. Lange, Bo Ekelund, Torsten Wiklund, N. G. Rosén, Gustaf Iverus, A. Tottie, P. Hallencreutz, Eugen Granberg,

Folke Thörn, Ernst Berglund, S. M. Fleetwood, G. Dyhlén och Helge Lindau.

Organisationskommittén hade som presidenter Sven Salén, Sigge Bergman, generalsekreterare var Gösta Frohm och övriga ledamöter Björn Bjurström, Paul Högberg, Olle Rimfors, Harald Sandvik, Alvar Thorson, Torsten Tunqvist. Sekreterare var Elsa Weise. Mottagningskommittén bestod av Lennart Pehrsson och Reinhold Geijer. Presskommisarie var Rolf Gerlofsson och gruppledare Lave Bjarnholt, Folke Friberg, Torsten Kjessel, Olle Ljunggren, Göte Stensler och B. H. Nilsson.

Specialkommittéer:

Grundskolan: Björn Bjurström, Finland, Harald Sandvik, Norge, Folke Friberg, Sverige. *Barnskidskolan:* Helka Ristolainen, Finland, Tomm Murstad, Norge, Gullan Schalander, Sverige. *Ungdomsskidskolan:* Jorma Suvikas, Finland, Odd Gulbrandsen, Norge, Torsten Tunqvist, Sverige. *Längdlöpningsskolan:* Tauno Juurtola, Finland, Alv Kveberg, Norge, Paul Högberg, Sverige. *Backhoppningsskolan:* Erkki Howi, Finland, Odd Orheim, Norge, Anders Nordlund, Sverige. *Turskidskolan:* Toivi I. Sorjonen, Finland, Nils Engelheart, Sverige. *Skidlärarexamen:* Tauno Juurtola, Finland, Arne Ruud, Norge, Carl Briandt, Sverige. *Utförsåkningskolan:* En representant från Frankrike, Schweiz och Österrike. *Chef för skidskolorna vid Främjandets turiststationer:* Olle Rimfors.

De utländska kongressdeltagarna

kom i så gott som samlad trupp redan den 5 januari till Stockholm där Sigge Bergman samlade alla till en måltid och gav dem hopp och förtröstan eftersom inte ett snökorn stod att uppbringa i Stockholm. Då Sigge meddelade att snön låg meterdjup i Storlien spred sig ett förklarad skimmer över deltagarnas anleten.

Den 6 på morgonen blev det liv och rörelse i Storlien. Det talades allehanda språk och kombinationer av språk men alla blev förstådda och det var ju huvudsaken. Den bland skidkamrater världen runt så speciella kamratandan fanns redan från allra första stunden. Strax före uppropet sjöngs den gemensamma skidvisan "Hoch in dem Bergen wir laufen auf Skin" och därmed var isen bruten även för dem som aldrig råkats på dylika kongresser. Omedelbart efter samlingen kl. 12.00 utdelades skidutrustning som svenska och finska fabrikanter generöst skänkt. Tack vare dessa gåvor skulle det nordiska programmet kunna genom-

Sven Salén överlämnar längdlöpningsutrustningar till österrikare. T. h. S. Kruckenhauser. — Gustav Hansson foto.

föras med alla kursdeltagarna som elever. Fabrikerna var Bröderna Sandström, Stockholm, skidor, AB Bröderna Kjellström, Stockholm, bindningar, Jonsons fabriksaktiebolag, Malung, stavar. AB B. E. Persson, Malung, skor, AB Wallco, vallor, Oy Urheilutarpeita — sportartiklar AB, Helsingfors, skidor, stavar, bindningar, pjäxor, Oy R. Lampinen AB, Kockko, skidor, stavar, Oy Mononen, Lahti, pjäxor, Oy Esko Järvinen, Lahti, skidor, stavar, Oy Julius Tallberg AB, Helsingfors, pjäxor, Oy A. Patama, Helsingfors, bindningar.

Vi känner stor tacksamhet mot de fabrikanter som på detta sätt gjorde det möjligt för oss att genomföra kongressen efter uppgjorda linjer.

Sven Salén hälsade välkommen i Loftsalen

Kl. 15.00 var samling, upprop och kongressens öppnande. Sven Salén uttalade sin förtjusning över att kongressen samlats till Sverige och Storlien, önskade alla välkomna och hoppades att man skulle få ut den nytta

och glädje på skidpedagogikens område, som avsett var så att ingen skulle ha rest den långa resan förgäves utan att själv blivit berikad och fått tillfälle att ge sina synpunkter.

En timme senare började den första teoretiska utläggningen om nordiska skidskolan av Björn Bjurström varpå Paul Högberg gjorde en kort resumé över utbildning av instruktörer.

Kursprogrammet

I princip var programmet så upplagt att teori ägde rum på eftermiddagarna och kvällarna, praktiken påföljande dag.

7 januari: Under förmiddagspasset fick kongressen tillfälle att följa utbildningen vid kurserna såväl Främjandets som Skolöverstyrelsens kurser. Under eftermiddagen teori om grundskolan, barnskidskolan av Harald Sandvik, Tomm Murstad och Gullan Schalander varefter kvällen ägnades åt demonstration av skidvallning under C. G. Briandts ledning.

8 januari fick kongressdeltagarna själva åka grundskolan och barnskidskolan varefter senare demonstration av examen i barnskidskola hölls under ledning av specialkommittéerna. Senare teorin i längdloppning av Paul Högberg och turtekniken av Nils Engelheart.

9 januari fick deltagarna åka längdloppningsskolan, se snöbivacker och en demonstration av utrustning i Kongressalen. På eftermiddagen teori i skidundervisning för barn och ungdom av Torsten Tunqvist och på kvällen backhoppningsskolan med film av Erkki Howi samt allmän diskussion om den internationella skidkommissionen där Christian Rubi var inledare.

10 januari fortsatte längdloppningsskolan med demonstration av tävlingsåkarna Mora-Nisse, Martin Lundström och den finske löparen Leo Backman, förnämliga objekt för stilstudier. Efter lunchen fick det samlade norska gänget visa backhoppningsskolan i de nya hoppbackarna. Eftermiddagens teori ägnades åt utförsskolan där de franska, schweiziska och slutligen på kvällen de österrikiska normerna teoretiskt framlades.

11 januari började demonstrationen i utförsskolan. Kongressen fick under franska och schweiziska skidlärare prova på båda skolorna. Teorin under eftermiddagen ägnades åt skidskolan vid de svenska turiststationerna av Olle Rimfors. Skidloppningens betydelse vid uppfostran av ungdom belystes av Wolfgang Burger samt slutligen franska kommentarer till franska skidskolan. Inflytandet av skidans form för riktnings-

*Demonstrationerna av barnskidsskolan gjorde stor lycka.
Gustav Hansson foto.*

ändringarna i utförsåkning hette ett föredrag av Fritz Reichert. Vidare fortsatte diskussionen om internationella skidkongressen av Christian Rubi m. fl.

En konferens mellan skidlärarna ägde också rum under ledning av Olle Rimfors.

12 januari ägde demonstrationen i utförsskolan rum i Åre. I samma backar och med samma svängar fick fransmän, schweizare och österrikare visa vad deras system syftade till. Till Åredagen som blev en stor fest var Åre flotta värdar och hotellen på orten bjöd på lunch till vilken även landshövding Tottie infann sig.

13 januari ägnades åt fortsättning av utförsåkningsskolan varvid österrikarna fick tillfälle att ge lektion. Kongressens högtidliga avslutning ägde rum kl. 13.30 varefter vemodiga men med intryck fulladdade skidpedagoger från hela världen började packa sina kappsäckar och binda ihop sina skidor. 116 deltagare från 14 länder hade under en vecka dryftat, åkt och provat.

Några reflektioner omkring kongressen

En av de tyska ledarna framhöll i en tysk tidning att de tyska skidledarna ansåg sig kunna räkna epok i skidutbildningens historia från kongressen. Han ansåg det nödvändigt att skriva om planerna för skid-

Mora-Nisse var en av dem som visade längdlöpning för utförsåkningsspecialisterna. — Gustav Hansson foto.

utbildning för skolungdom och turister och att man borde diskutera med tyska skidfabrikanter om lämpligare modeller för skidlöpning för folk i allmänhet.

Rent utbildningsmässigt torde man kunna dra den slutsatsen att den av Tomm Murstad för många år sedan lanserade barnskidskolan nu fått sådan pedagogisk utformning att den verkligen är effektiv skolning till skidlöpare av barn redan från 5-årsåldern. Alla deltagare verkade synnerligen intresserade just för barnskidskolan och dess fortsättning i den speciella ungdomsskidskola där övningarna måste anpassas efter åldersgrupperna och göras så levande och lärorika att ungdomarnas intresse verkligen fångas. Särskilt intresse tycktes råda omkring stiltävlingarna i teknikspår med poängbedömning.

Grundskolan och längdlöpningsskolan visade sig också ge de alpina deltagarna många tankeställare. Furtner utropade spontant efter första övningen i längdlöpning ”det är ju samma rörelseschema i längdlöpning som i utförsåkning”. Detta bevisar om något att vår allmänna inställning till skidtekniken håller streck, grundskolan är utgångspunkten för all skidlöpning och ger belägg för våra åsikter att alla skidlöpare i första hand bör lära sig denna för att sedan övergå till någon av specialskidskolorna. Med gott tekniskt underlag blir man sedan också en bättre turskidåkare och får större glädje av långturer i skog och till fjälls.

Turskolans demonstration såväl den teoretiska som praktiska tilldrog sig intresse. Sannolikt kan vi på våra fjällkurser räkna med vissa elever från Österrike och Tyskland och kanske även grupper av deltagare till våra långturer i Jämtlands- och Lapplandsfjällen.

Endast ett fåtal nordiska ledare har de senaste åren studerat den alpina tekniken för utbildning i utförsåkning, varför demonstrationer i dessa avseenden var av synnerligen stort värde. Inom Nordiska skidskolans råd är man överens om att det metodiska inlärandet skall passa såväl för nybörjaren som för tävlingsåkaren, dvs. en nybörjare skall utan att behöva ändra det tekniska utförandet av övningarna kunna bli tävlingsåkare. Konsekvensen av detta är f. n. att den österrikiska skidskolan sannolikt ger det bästa resultatet och därför också måste få prägla systemet för utbildningen. Detta innebär inte något underkännande av de övriga teknikerna som i vissa fall t.o.m. är lättare för nybörjaren, men för att slippa skola om vederbörande när han nått till ett visst stadium är det önskvärt att konsekvent använda den teknik som tävlingsåkarna använder.

Backhoppningsskolan blev genom de norska gutterna en klar succé. Med fart och elegans genomfördes övningarna och en sådan uppvisning kommer säkert att lämna spår efter sig för framtiden. Backhoppningen är en typisk teknikgren och borde ha fler utövare än den f. n. har. Ungdomen är i dag mer intresserad av det rent tekniska än av uthållighetsidrotterna. Att backhoppningen har påfallande få utövare torde helt enkelt bero på att det inte finns tillräckligt många backar. Det är min fasta övertygelse att om backar funnes, småbackar för de yngsta grupperna i skolorna och sedan backar anpassade efter åldersgrupperna och färdighetsgraden som en komplettering till alla storbackar som finns i landet, så skulle backhoppningen bli betydligt populärare. Vi alla som deltog i kongressen är säkert beredda att göra en extra insats för att föra fram backhoppningen i ljuset.